

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 43CoCsp/5/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122219155
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 03. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Blaha
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2023:6122219155.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Blahu, členiek senátu JUDr. Márie Kubincovej, PhD. a Mgr. Miriam Kamenskej v právnej veci žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, zast. Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava - mestská časť Petržalka, IČO: 53 255 739 proti žalovanému P. W., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Y. XXXX/X, XXX XX T. o zaplatenie 2.279,08 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozhodnutiu Okresného súdu Zvolen sp. zn. 7Csp/40/2022-95 zo dňa 3. októbra 2022 takto

rozhodol:

- I. Rozhodnutie Okresného súdu Zvolen sp. zn. 7Csp/40/2022-95 zo dňa 3. októbra 2022 potvrdzuje.
- II. Žalovanému nepriznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi.

odôvodnenie:

1. Okresný súd v napadnutom rozhodnutí v prvej výrokovej vete žalobu zamietol. V druhej výrokovej vete uložil žalobcovi povinnosť nahradiť žalovanému trovy konania v rozsahu 100%.

2. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že žalobca sa žalobou domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 2.279,08 Eur s príslušenstvom. Svoj nárok odôvodnil tým, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 14.07.2021 medzi postupcom Home Credit Slovakia, a.s., IČO: 36 234 176 (ďalej aj „právny predchodca žalobcu“, resp. „postupca“) a žalobcom, postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovanému. Žalovaný bol v čase postúpenia pohľadávky napriek písomnej výzve postupcu v nepretržitom omeškaní so splnením čo i len časti svojho peňažného záväzku voči postupcovi po dobu dlhšiu ako 90 kalendárnych dní. Postupca uzatvoril so žalovaným dňa 18.03.2019 zmluvu č. 6903033871, ktorej súčasťou boli obchodné podmienky postupcu. Na základe zmluvy postupca poskytol žalovanému peňažné prostriedky, pričom žalovaný neplnil v stanovených termínoch splátky, čím porušil svoju zmluvnú povinnosť. Postupca preto dňa 29.11.2019 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru. Pohľadávka žalobcu predstavovala ku dňu postúpenia predmetnej pohľadávky sumu 3.001,21 Eur, ktorá pozostávala z istiny vo výške 2.523,90 Eur, z riadneho úroku vo výške 212,38 Eur, z úroku z omeškania vo výške 264,93 Eur. Žalovaný na základe zmluvy čerpal peňažné prostriedky v celkovej výške 2.600,- Eur a pred postúpením pohľadávky uhradil peňažné prostriedky vo výške 320,92 Eur. Rozdiel medzi čerpanými peňažnými prostriedkami a úhradami žalovaného predstavuje žalovanú sumu 2.279,08 Eur. Zvyšnú časť dlžnej sumy si žalobca neuplatnil. Žalobca si uplatnil aj úrok z omeškania od 15.07.2021, t. j. odo dňa nasledujúceho po dni účinnosti postúpenia pohľadávky.

3. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že okresný súd výzvou zo dňa 23.05.2022 vyzval právneho zástupcu žalobcu, aby oznámil dátum splatnosti splátky pre nezaplatenie ktorej využil veriteľ právo podľa § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka (ďalej aj „OZ“) a dlh žalovaného zosplatnil, t. j.

dátum splatnosti splátky, od splatnosti ktorej uplynuli 3 mesiace a omeškanie s ňou trvalo. Zároveň vyzval aby skutkovo zdôvodnil a preukázal dodržanie zákonného postupu podľa § 53 ods. 9 OZ pri zosplatnení úveru, a to že veriteľ upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na možnosť úver zosplatniť pre nezaplatenie splatnej splátky a aby označil zmluvné ustanovenia všeobecných obchodných podmienok, v ktorých veriteľ s dlžníkom dohodol právo úver predčasne zosplatniť. Na túto výzvu reagoval žalobca podaním zo dňa 02.06.2022 v ktorom uviedol, že predmetom konania je revolvingový úver vo forme kreditnej karty, nie klasický splátkový úver. Jedná sa o úver, ktorý umožňuje klientovi čerpať poskytnuté zdroje opakovane bez nutnosti žiadať o povolenie čerpania banku. Ak klient vyčerpá časť alebo celý úverový rámec a následne vyčerpanú sumu splatí jednorazovo, hneď po pripísaní tejto úhrady má opäť k dispozícii celý úverový rámec. Ak vyčerpanú sumu spláca postupne, bude mať stále k dispozícii tú časť úverového rámca, ktorá nie je vyčerpaná a ktorá sa s každou splátkou zvyšuje. V predmetnom prípade nebolo dojednané plnenie v splátkach. Štandardná splátka, ktorú bol žalovaný povinný plniť bola v danom prípade dojednaným opakujúcim sa plnením v existujúcom záväzkovom vzťahu na dobu neurčitú.

4. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že žalovaný sa vo veci nevyjadril.

5. Po vykonanom dokazovaní na pojednávaní dňa 03.10.2022, na ktorom nebol prítomný žalobca, právny zástupca žalobcu, ani žalovaný, vyhlásil okresný súd napadnutý rozsudok, ktorým žalobu v celom rozsahu zamietol z dôvodu nedostatku aktívnej vecnej legitímácie na strane žalobcu.

6. K tomuto záveru okresný súd dospel z dôvodu, že žalobca nepreukázal, že jeho právny predchodca upozornil žalovaného v zákonom stanovenej lehote, ktorá nesmie byť kratšia ako 15 dní, na uplatnenie práva veriteľa zosplatniť úver. Podľa okresného súdu preto nedošlo k platnému zosplatneniu úveru zo spotrebiteľskej zmluvy. Na základe uvedeného preto nedošlo ani k platnému postúpeniu pohľadávky z právneho predchodcu žalobcu na žalobcu, keďže predmetom postúpenia pohľadávky podľa § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej aj „ZoSU“) nebola pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

7. Okresný súd mal preukázané, že právny predchodca žalobcu ako veriteľ uzavrel so žalovaným dňa 18.03.2019 zmluvu o spotrebiteľskom revolvingovom úvere. Záväzkom žalovaného bolo čerpané finančné prostriedky splatiť formou mesačných splátok. Okresný súd konštatoval, že po zohľadnení obsahu uzatvorenej úverovej zmluvy, povahy zmluvných strán, ich práv a povinností je zrejmé, že zmluva spĺňa podmienky spotrebiteľského úveru. Súčasťou zmluvy boli aj všeobecné obchodné podmienky. Okresný súd na základe vykonaného dokazovania mal preukázané, že žalovaný neplatil v stanovených termínoch splátky úveru, čím porušil svoju povinnosť splácať úver riadne a včas, na základe čoho právny predchodca žalobcu dňa 29.11.2019 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru. Podľa okresného súdu pri spotrebiteľských úverových zmluvách súd ex offo skúma, či boli splnené všetky kumulatívne zákonné podmienky pre uplatnenie práva podľa § 565 a § 53 ods. 9 OZ, t. j. existenciu dohody medzi účastníkmi zmluvy, že pri nesplnení niektorej zo splátky nastane splatnosť celej pohľadávky, omeškanie žalovaného so splátkou a upozornenie žalovaného na uplatnenie práva veriteľa úver zosplatniť v zákonom stanovenej lehote, ktorá nesmie byť kratšia ako 15 dní, ako aj skutočnosť, či veriteľ požiadal o zaplatenie celej pohľadávky najneskôr do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky. Poukázal na ustanovenie § 565 OZ, ktoré umožňuje za splnenia zákonných predpokladov žiadať zaplatenie celej pohľadávky v prípade, ak dlžník neuhradil niektorú splátku len vtedy, ak to bolo medzi stranami dohodnuté. Takéto právo však veriteľ môže využiť najneskôr do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky. Nevyužitím tohto oprávnenia veriteľom alebo márnym uplynutím lehoty na zaplatenie ďalšej splátky, resp. do jej účinného splnenia nedochádza k splatnosti celého dlhu, ale platí naďalej pôvodné dojednanie o splátkach, pričom nie sú dotknuté dôsledky omeškania s tou-ktorou splátkou. Poukázal na to, že v zmysle § 53 ods. 9 OZ veriteľ môže uplatniť právo podľa § 565 OZ iba vtedy, ak na svoje právo žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky upozornil dlžníka - spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní. Keďže žalobca nepreukázal, že by jeho právny predchodca upozornil žalovaného na uplatnenie práva veriteľa zosplatniť úver v lehote ni kratšej ako 15 dní, dospel k záveru, že nedošlo k zosplatneniu úveru, v dôsledku čoho neboli splnené ani podmienky na postúpenie pohľadávky od právneho predchodcu žalobcu na žalobu a z dôvodu nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu zamietol.

8. O trovách konania rozhodol podľa zásady úspechu v sporu podľa § 255 ods. 1 CSP a neúspešného žalobcu zaviazal nahradiť žalovanému trovy konania v rozsahu 100%.

9. Voči uvedenému rozhodnutiu podal včas v celom rozsahu odvolanie žalobca z dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. b), f), a h) CSP.

10. Podľa žalobcu okresný súd nesprávne aplikoval na daný prípad zákonné ustanovenie, keď vychádzal z ust. § 53 ods. 9 v spojení s § 565 OZ. Poukázal na to, že veriteľ môže uplatniť právo na zosplatnenie úveru podľa § 565 OZ len vtedy, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach. V takom prípade je potrebné, aby bol dlžník v omeškaní aspoň 3 mesiace so zaplatením určitej splátky a zároveň je veriteľ povinný dlžníka upozorniť na možnosť zosplatnenia v lehote nie kratšej ako 15 dní. Podľa žalobcu napadnuté rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a okresný súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, keďže v prejednávacom prípade nebolo medzi zmluvnými stranami dohodnuté plnenie v splátkach, v dôsledku čoho nemožno ani aplikovať § 565 a § 53 ods. 9 OZ, na čo už žalobca upozorňoval vo svojom vyjadrení zo dňa 02.06.2022, pričom okresný súd sa s týmto tvrdením nijako nevysporiadal.

11. V odvolaní žalobca poukázal na to, že medzi jeho právnym predchodcom a žalovaným bola dňa 18.03.2019 uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere č. 6903033871 (ďalej „zmluva“) podľa ktorej bol poskytnutý žalovanému bezúčelový revolvingový úver s výškou úverového rámca 2.600,- Eur. Pretože žalovaný neplnil svoje povinnosti vyplývajúce zo zmluvy právny predchodca žalobcu podaním zo dňa 29.11.2019 vyzval žalovaného podľa § 563 OZ na splatenie celého zostávajúceho dlhu. Podľa žalobcu z vykonaného dokazovania vyplýva, že v zmluve absentovala dohoda o plnení v splátkach na dobu určitú. Poukázal na to, že medzi zmluvnými stranami bol dohodnutý revolvingový úver vo forme kreditnej karty a nie klasicky splátkový úver. Takáto forma úveru umožňuje klientovi čerpať poskytnuté zdroje opakovane bez nutnosti žiadať o povolenie čerpania banku. Ak klient vyčerpá časť alebo celý úverový rámec a následne vyčerpanú sumu splatí jednorazovo, hneď po pripísaní tejto úhrady má opäť k dispozícii celý úverový rámec. Ak vyčerpanú sumu spláca postupne, bude mať stále k dispozícii tú časť úverového rámca, ktorá nie je vyčerpaná a ktorá sa zároveň s každou splátkou zvyšuje. Podľa žalobcu preto nebolo v danom prípade dojednané plnenie v splátkach. Štandardná splátka, ktorú bol žalovaný povinný plniť bola len dojednaným opakujúcim sa plnením v existujúcom záväzkovom vzťahu na dobu určitú. Okresný súd sa v napadnutom rozhodnutí pri aplikácii § 53 ods. 9 v spojení s § 565 OZ vôbec nevysporiadal so skutočnosťou, že v zmluve je výška mesačnej splátky uvedená len vo výške percentuálnej časti z nesplatennej dlžnej čiastky, čo znamená, že ak by žalovaný nečerpал finančné prostriedky v daný mesiac vôbec, nevznikla by mu ani povinnosť uhradiť tú - ktorú mesačnú splátku. Nie je preto možné hovoriť o tom, že bolo plnenie v splátkach dohodnuté (nakoľko povinnosť uhradiť splátku bola podmienená čerpaním úveru). Odkázal na dielo autora Števíček M. a ďalší: Občiansky zákonník II., 2. vydanie, Komentár, C.H.Beck 2019, str. 2131 podľa ktorého: „Pri plnení v splátkach je dlh, ktorého výška je vopred určená, rozdelený na dve alebo viac čiastkových plnení, ktorých súčet predstavuje celkový objem záväzku. Od plnenia v splátkach je potrebné dôsledne odlišiť opakujúce sa plnenie, resp. plnenie opakujúcich sa dávok v trvajúcim záväzkovom vzťahu. Celková výška dlhu nie je v tomto prípade vopred stanovená (aj keď ju možno objektívne predvídať vo vzťahu na dobu určitú) a závisí od doby trvania samotného záväzku. Záväzkové vzťahy s opakujúcim sa plnením nezanikajú splnením v pravom slova zmysle, ale uplynutím času, výpoveďou, dohodou alebo iným odlišným spôsobom.“

12. Podľa žalobcu v súlade s ust. § 563 OZ výzvou zo dňa 29.11.2019 zo strany predchodcu žalobcu ako veriteľa došlo k uplatneniu práva, keď od žalovaného ako dlžníka požadoval splatenie dlhu, keďže v čase trvania dlhu nebol dohodnutý čas jeho úplného splatenia a až touto výzvou pôvodný veriteľ určil splatnosť predmetného záväzku žalovaného. Podľa žalobcu preto okresný súd nesprávne posúdil splatnosť pohľadávky podľa § 565 OZ a nesprávne aplikoval ust. § 53 ods. 9 a § 565 OZ a naopak opomenul aplikovať ust. § 563 OZ, s ktorým sa v odôvodnení rozhodnutia ani nevysporiadal, v dôsledku čoho vychádza napadnuté rozhodnutie okresného súdu z nesprávneho právneho posúdenia veci.

13. Žalobca zdôrazňoval, že predmetná zmluva bola uzavretá na dobu neurčitú, čo vyplýva zo znenia samotnej zmluvy, ako aj z úverových podmienok k nej. Odkázal na Hlavu 7, § 2 úverových podmienok o predpokladoch povinnosti uhradiť celý čerpaný úver, t. j. na zosplatnenie úveru. Podľa žalobcu jeho právny predchodca stanovil čas povinnosti pre vyplatenie dlhu zákazníkom zaslaním podania zo dňa 29.11.2019. Na základe uvedeného bola zmluva vypovedaná listom zo dňa 29.11.2019 bez ohľadu

na jeho označenie ako „Výzva k splateniu celého úveru“. Podľa žalobcu preto jeho predchodca týmto listom vypovedal uzavretú zmluvu, čím mu vznikol nárok voči žalovanému (actio nata) domáhať sa poskytnutých finančných prostriedkov podľa § 563 OZ. Poukázal aj na to, že v predmetnom liste zo dňa 29.11.2019 je vyslovene uvedené, že spolu s ukončením úverovej zmluvy dochádza aj k ukončeniu všetkých aktívnych poistení, z čoho je zrejmé, že predmetným listom bola zmluva aj vypovedaná a vzťah bol ukončený a poukázal na rozhodnutie NS SR sp. zn. 3Cdo/250/2014. Podľa žalobcu je preto nesporné, že jeho predchodca listom zo dňa 29.11.2019 označeným ako „Výzva k splateniu celého úveru“ vyzval žalovaného na zaplatenie dlhu, ktorý v tom čase predstavoval čiastku 2.825,38 Eur v súlade s § 563 OZ.

14. Žalobca ďalej vytykal, že napadnuté rozhodnutie je zmätočné, nepreskúmateľné a nemajúce oporu v zákonných ustanoveniach. Z napadnutého rozhodnutia nie je zrejmé, aké úvahy viedli okresný súd k aplikácii predmetných zákonných ustanovení, okresný súd sa nevysporiadal s vyjadrením žalobcu, neuviedol na základe čoho posúdil, že nedošlo k platnému zosplateniu úveru a ani k platnému postúpeniu pohľadávky. Podľa žalobcu tak okresný súd nesprávnym procesným postupom mu znemožnil uskutočnenie jemu patriacich procesných práv v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, keďže z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia nie je zrejmý relevantný dôvod, pre ktorý aplikoval okresný súd zákonné ustanovenia. Odkázal v tejto súvislosti na rozhodnutie NS SR sp. zn. 6Cdo/98/2017.

15. K nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu poukázal žalobca na ust. § 17 ods. 1 ZoSU a vyjadril nesúhlas so záverom okresného súdu, podľa ktorého nedošlo k platnému postúpeniu pohľadávky vzhľadom na nedodržanie § 17 ods. 1 ZoSU, pretože pohľadávka podľa žalobcu v súlade s § 563 OZ sa stala splatnou pred postúpením pohľadávky, a to vypovedaním zmluvy, ku ktorému došlo dňa 29.11.2019. V čase postúpenia pohľadávky bola preto táto splatná v celom rozsahu. Na základe uvedeného navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalobe vyhovie alebo aby napadnuté rozhodnutie zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie a rozhodnutie a zároveň si uplatnil aj nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

16. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

17. Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací prejednal vec podľa § 379 a § 380 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP) v senáte bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 385 ods. 1 CSP, pretože nie je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie vykonané súdom prvej inštancie a nevyžaduje to ani dôležitý verejný záujem. Rozsudok bol v zmysle § 378 ods. 1 a § 219 ods. 1 CSP odvolacím súdom verejne vyhlásený, čo bolo v zmysle § 219 ods. 3 CSP oznámené na úradnej tabuli krajského súdu.

18. Z obsahu spisu a súdom prvej inštancie vykonaného dokazovania vyplýva, že právny predchodca žalobcu ako veriteľ a žalovaný ako dlžník uzatvorili dňa 18.03.2019 zmluvu o spotrebiteľskom úvere - revolvingovom úvere č. 6903033871 (ďalej „zmluva“), predmetom ktorej bol záväzok právneho predchodcu žalobcu poskytnúť žalovanému peňažné prostriedky prostredníctvom karty do výšky úverového rámca, pričom úverový rámec je maximálna možná výška úveru, ktorý mohol dlžník čerpať. Zmluvné strany dohodli druh úveru bezúčelový revolvingový úver, výšku úverového rámca kreditného limitu 2.600 Eur, ročnú úrokovú sadzbu 24,90 %, výšku mesačnej splátky 2,43 % z výšky úverového rámca (63,18 Eur), RPMN 28 %, celkovú čiastku splatnú spotrebiteľom 2.950,68 Eur, frekvenciu splátok 20. dňa v mesiaci. Predpoklady použité pre výpočet boli čerpanie celej výšky úveru okamžite bezhotovostne v plnej výške pri najvyšších poplatkoch a najvyššej úrokovej sadzbe, poskytnutie úveru na obdobie 1 roka a splatenie v 12 mesačných splátkach s rovnakou výškou istiny. Zmluva bola uzavretá na dobu neurčitú. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy boli úverové podmienky spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. s kódom IHK 218. Podľa všeobecných úverových podmienok IHK 218 Hlavy 5 § 1 sa dlžník zaviazal poskytnutý úver splácať riadne a včas v pravidelných mesačných splátkach. Termín splatnosti a výška mesačnej splátky je určená v zmluve. Prvú splátku dlžník zaplatí v mesiaci nasledujúcom po účtovnom období, v ktorom vykonal 1. čerpanie z úverového účtu. Za účtovné obdobie sa považuje 1 kalendárny mesiac. Podľa Hlavy 7 § 2 v prípade, ak sa dlžník oneskorí s platením aspoň 2 splátok alebo s platením 1 splátky dlhšie ako 3 mesiace, je povinný zaplatiť celý čerpaný úver na požiadanie (zosplatenie úveru).

19. Z dôvodu omeškania s úhradou záväzkov vyplývajúcich z úveru č. 6903033871 na základe výzvy k splateniu celého úveru zo dňa 29.11.2019 vyzval právny predchodca žalobcu žalovaného k splateniu celého úveru čerpaného na základe zmluvy vo výške 2.825,38 Eur najneskôr do 15 dní od spisania výzvy.

20. Zmluvou o postúpení pohľadávok č. B1/2021 uzatvorenej dňa 14.07.2021 medzi postupcom - spoločnosťou Home Credit Slovakia, a.s., IČO: 36 234 176 a postupníkom - žalobcom bola postupcom na žalobcu postúpená aj pohľadávka voči žalovanému z úverovej zmluvy č. 6903033871. Oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 22.07.2021 právny predchodca žalobcu žalovanému oznámil postúpenie pohľadávky, ktorá vznikla z úverovej zmluvy č. 6903033871 uzatvorenej dňa 18.03.2019 v celkovej výške 3.001,21 Eur, na žalobcu.

21. Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej „OZ“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

22. Podľa § 52 ods. 2 OZ ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

23. Podľa § 53 ods. 9 OZ, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

24. Podľa § 565 OZ, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

25. Podľa § 524 ods. 1 OZ veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

26. Podľa § 526 ods. 1 OZ postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi.

27. Podľa § 526 ods. 2 OZ, ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení.

28. Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej „ZoSU“) práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a

a) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu 18b) na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky, a

b) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

29. Po zhodnotení skutočností zistených z predloženého spisu dospel odvolací súd k záveru, že súd prvej inštancie rozhodol správne, keď vydal napadnutý rozsudok, ktorým žalobu v celom rozsahu zamietol. Odvolací súd sa stotožnil so záverom súdu prvej inštancie o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu z dôvodu nepreukázania splatnosti postúpenej pohľadávky pred jej postúpením, pretože žalobca nepreukázal dodržanie zákonného postupu podľa kogentnej úpravy § 53 ods. 9 OZ s použitím § 565 OZ pri zosplatení úveru z dôvodu porušenia zmluvných povinností na strane žalovaného. V konaní a postupe okresného súdu odvolací súd nezistil vady a okresný súd sa dostatočne vysporiadal s tvrdeniami

žalobcu pri uplatnení nároku. Vzhľadom na obsah a rozsah žalobcom podaného odvolania odvolací súd dodáva k veci nasledovné.

30. Odvolací súd preskúmal napadnuté rozhodnutie v rozsahu a z dôvodov uvedených žalobcom v odvolaní.

31. Súd prvej inštancie správne posúdil vzťah vzniknutý medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným ako spotrebiteľský vzťah podľa § 52 a nasl. OZ. Správne posúdil uzavretú zmluvu ako zmluvu o spotrebiteľskom úvere podľa zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a správne aj posúdil uvedenú zmluvu ako zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere. Okresný súd správne konštatoval nesporný skutkový stav keď zistil, že žalovanému na základe uvedenej zmluvy bol poskytnutý úverový rámec vo výške 2.600,- Eur, správne poukázal na záväzok žalovaného splácať poskytnutý úver vo výške mesačnej splátky 2,43% z výšky úverového rámca (63,18 Eur) a správne konštatoval aj to, že spotrebiteľská zmluva bola uzavretá na dobu neurčitú. Sporným nebolo ani tvrdenie žalobcu o neplnení povinnosti žalovaným, v dôsledku čoho bol právnym predchodcom žalobcu vyzvaný dňa 29.11.2019 na splatenie celého úveru čerpaného na základe zmluvy, ktorý dlh k tomuto okamihu predstavoval 2.825,38 Eur.

32. Okresný súd zamietol žalobu z dôvodu nedostatku aktívnej legitímácie na strane žalobcu, a to z dôvodu nesplnenia zákonných podmienok pri postúpení pohľadávky. Odvolací súd sa najprv zaoberal procesným postupom okresného súdu, ktorý aktívnu legitímáciu žalobcu v rámci konania skúmal ex offo. V zmysle existujúcej rozhodovacej činnosti ústavného súdu (napríklad nález ÚS SR sp. zn. I. ÚS 407/2016-37 zo dňa 12.12.2017, sp. zn. II. ÚS 302/2019-44 zo dňa 20.02.2020) vyplýva povinnosť všeobecného súdu skúmať aktívnu legitímáciu v konaní ako jeho imanentnú súčasť aj bez námietky v ktoromkoľvek štádiu konania. Pokiaľ teda okresný súd skúmal aktívnu legitímáciu žalobcu postupoval v súlade s rozhodovacou činnosťou ústavného súdu.

33. Vzhľadom na to, že v danom prípade je aktívna legitímácia žalobcu odvodená od uzavretej zmluvy o postúpení pohľadávky medzi právnym predchodcom žalobcu a žalobcom, správne sa okresný súd pri skúmaní existencie aktívnej legitímácie zaoberal posúdením, či boli splnené predpoklady postúpenia pohľadávky podľa zákonnej kogentnej úpravy v zmysle § 17 ods. 1 ZoSU. Ako správne konštatoval okresný súd predpokladom existencie aktívnej legitímácie veriteľa v rámci spotrebiteľských vzťahov, pokiaľ žalobca ako veriteľ uplatnil svoj nárok na základe zmluvy o postúpení pohľadávky, je preukázanie, že došlo k postúpeniu pohľadávky v súlade s kogentnou úpravou § 17 ZoSU. Okresný súd správne konštatoval, že na základe kogentnej úpravy predpokladom postúpenia pohľadávky zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere je splatnosť postupovanej pohľadávky, t.j. pohľadávky po jej konečnom termíne splatnosti alebo po jej predčasnom zosplatnení. Na základe uvedeného preto okresný súd postupoval správne, keď sa zaoberal tým, či boli splnené predpoklady podľa kogentnej úpravy na predčasné zosplatnenie pohľadávky v rámci spotrebiteľského vzťahu, keďže predpokladom postúpenia je to, že sa postupuje pohľadávka splatná.

34. Okresný súd dospel k záveru, že z dôvodu existencie spotrebiteľského vzťahu na základe zmluvy o spotrebiteľskom revolvingovom úvere je potrebné aplikovať kogentnú úpravu § 53 ods. 9 OZ s použitím § 565 OZ, ktorá okrem iného vyžaduje, aby veriteľ v spotrebiteľskom vzťahu pri uplatnení práva na zosplatnenie pohľadávky, upozornil spotrebiteľa na uplatnenie tohto práva v lehote nie kratšej ako 15 dní pred jeho uplatnením. Okresný súd konštatoval, že z vykonaného dokazovania žalobca takýto postup jeho právneho predchodcu nepreukázal, čím nedošlo k splneniu zákonného predpokladu podľa kogentnej úpravy na zosplatnenie pohľadávky a preto neboli splnené predpoklady na platné postúpenie pohľadávky podľa § 17 ods. 1 ZoSU a žalobca preto nie je vo veci aktívne legitimovaný. S takýmto záverom sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil.

35. Žalobca v priebehu konania ako aj v odvolaní namietal nesprávne posúdenie, keď podľa jeho názoru sa v danom prípade jednalo o zmluvu o spotrebiteľskom revolvingovom úvere, ktorá bola uzavretá na dobu neurčitú a teda v danom prípade nedošlo k dohode o plnení v splátkach, ale k dohode o opakujúcom sa plnení a preto v danom prípade nebolo možné aplikovať predpoklady zosplatnenia úveru podľa § 53 ods. 9 OZ v spojení s § 565 OZ, ale výhradne mal predchodca žalobcu postupovať podľa § 563 OZ, čo aj urobil svojim listom zo dňa 29.11.2019. S takýmto posúdením sa odvolací súd nestotožnil.

36. Odvolací súd sa nestotožnil s názorom žalobcu, že v danom prípade nebolo dojednané plnenie v splátkach, ale dohodnutá štandardná splátka mala mať povahu opakujúceho sa plnenia v existujúcom záväzkovom vzťahu. Podľa odvolacieho súdu skutočnosť, že spotrebiteľská zmluva má povahu revolvingového úveru, ktorá bola uzavretá na dobu neurčitú, nič nemení na povahe a obsahu dohodnutého záväzku medzi predchodcom žalobcu a žalovaným splácať poskytnutý úver (na základe úverového rámca do výšky 2.600,- Eur) dohodnutými splátkami, ktorých výška bola dohodnutá sumou štandardnej splátky vo výške 2,43% z výšky úverového rámca (63,18 Eur). Odvolací súd zdôrazňuje, že v zmysle podpísanej Zmluvy o spotrebiteľskom úvere - revolvingovom úvere bol poskytnutý žalovanému úverový rámec do výšky 2.600,- Eur, pričom aj v prípade opakovaného čerpania úveru bolo jeho splácanie dohodnuté vo forme mesačných splátok dohodnutým spôsobom. Splácanie vo forme splátok malo vplyv nielen na výšku úverového rámca, ale aj na povinnosti žalovaného na úhradu dohodnutých splátok ako aj na dôsledok v prípade neplnenia tejto povinnosti v možnosti zosplatnenia úveru podľa Hlavy 7 § 2 písm. a) Úverových podmienok právneho predchodcu žalobcu.

37. Podľa odvolacieho súdu sa v danom prípade pri dohode o splátkach poskytnutého úveru nejedná, a to aj v prípade revolvingového úveru, o opakujúce sa plnenie, ale sa jedná o dohodu o splácaní dlhu vo forme splátok. Odvolací súd zdôrazňuje, že v danom prípade je povinnosť úhrady splátok viazaná na existenciu dlhu, t.j. povinnosť žalovaného uhrádzať dlh dohodnutými splátkami vychádza zo základného predpokladu existencie dlhu. Odvolací súd sa nestotožnil s tvrdením žalobcu, že v danom prípade sa jedná o opakujúce sa plnenie v právnom vzťahu dohodnutom na dobu neurčitú. Ako uviedol žalobca, pri opakujúcom sa plnení celková výška dlhu nie je vopred stanovená. Pri opakujúcom sa plnení zanikajú jednotlivé záväzky zodpovedajúce individuálnemu a opakujúcemu sa plneniu, ktoré však nemá charakter splátky celkového dlhu (Štefček, Dulak, Bajánková, Fečík, Sedlačko, Tomašovič a kol.: Občiansky zákonník II, Veľké komentáre, C. H. Beck 2015, str. 1986). Pri opakujúcom sa plnení ide predovšetkým o plnenie z titulu nájomného, dôchodku, vyživovacej povinnosti a pod. V danom prípade sa však o takúto povahu plnenia na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere nejedná. Aj keď bola zmluva o spotrebiteľskom úvere vo forme revolvingu dohodnutá na dobu neurčitú, avšak výška a spôsob úhrady dlhu závisel od čerpania finančných prostriedkov a ak žalovaný ako dlžník využil právo povoleného čerpania do výšky 2.600,- Eur, potom takto vzniknutý dlh sa zaviazal uhrádzať v dohodnutých splátkach. Nejedná sa preto o opakujúce sa plnenie, ktoré by bolo nezávislé na celkovej výške dlhu, ale naopak, spôsob a forma splácania dohodnutými splátkami je výhradne viazaná na výšku dlhu a existujúci dlh sa žalovaný zaviazal uhrádzať vo forme splátok (štandardné splátky splatné k 20. dňu v mesiaci). Tomuto záveru zodpovedá aj ustanovenie Hlavy 7 § 2 písm. a) Úverových podmienok právneho predchodcu žalobcu, ktoré predpokladá zosplatnenie úveru ako dôsledok neplnenia včasného a riadneho uhrádzania splátok.

38. V konaní bola predložená výzva predchodcu žalobcu k splateniu celého dlhu zo dňa 29.11.2019. Ak teda medzi právny predchodcom žalobcu a žalovaným bol dohodnutý úverový rámec a čerpanie finančných prostriedkov žalovaným, pričom takto vzniknutý dlh sa žalovaný zaviazal uhrádzať v splátkach, bol dohodnutý spôsob plnenia dlhu v splátkach a takto dohodnutý spôsob plnenia v splátkach mohol predchodca žalobcu zmeniť, t.j. privodiť zmenu obsahu záväzku len tak, že zákonom predpokladaným spôsobom dôjde k zosplatneniu celého neuhradeného zostatku dlhu napriek existencii dohody o splácaní dlhu v splátkach. K rovnakému záveru dospel odvolací súd aj v svojom rozhodnutí sp. zn. 43CoCsp/19/2022 zo dňa 30.06.2022 a nemá dôvod sa od toho záveru odchyliť.

39. Odvolací súd sa preto nestotožnil s názorom žalobcu, že dohoda medzi predchodcom žalobcu a žalovaným nebola o plnení dlhu v splátkach. Naopak, z obsahu zmluvy a dohodnutých práv a povinností vyplýva povinnosť žalovaného plniť vzniknutý dlh (čerpaním povoleného úverového rámca) v splátkach, pričom v prípade nesplnenia povinnosti úhrady dlhu v splátkach, mohol predchodca žalobcu privodiť zosplatnenie celého dlhu len zákonom predpokladaným spôsobom, ktorým je v prípade spotrebiteľských vzťahov postup podľa § 53 ods. 9 OZ a § 565 OZ. Ako správne konštatoval okresný súd právny predchodca žalobcu a žalovaný si dohodli možnosť zosplatnenia úveru v zmysle Hlavy 7 § 2 úverových podmienok. V danom prípade však dohodnuté právo zosplatnenia úveru musí byť realizované v súlade s kogentnou úpravou § 53 ods. 9 OZ s použitím § 565 OZ. Ako potom správne konštatoval okresný súd, v konaní nebol preukázaný postup predchodcu žalobcu podľa cit. ust. § 53 ods. 9 a § 565 OZ, keďže žalobca nepreukázal, že jeho právny predchodca upozornil žalovaného v zákonom stanovenej lehote, ktorá nesmie byť kratšie ako 15 dní, na uplatnenie práva veriteľa zosplatniť úver. Na základe uvedeného preto okresný súd dospel k správne záveru, že nedošlo k zosplatneniu úveru zo spotrebiteľskej

zmluvy a preto nemohlo dôjsť ani k platnému postúpeniu pohľadávky z právneho predchodcu žalobcu na žalobcu z dôvodu nesplnenia zákonného predpokladu postúpenia iba splatnej pohľadávky podľa § 17 ods. 1 ZoSU. Okresný súd preto dospel k správne mu záveru o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu a odvolací súd sa s týmto záverom v celom rozsahu stotožnil. Okresný súd preto postupoval správne, keď žalobu z dôvodu nedostatku aktívnej legitímácie žalobcu zamietol.

40. Pokiaľ žalobca v odvolaní namietal, že okresný súd sa nedostatočne vysporiadal s jeho vyjadrením zo dňa 02.06.2022 v ktorom poukazoval na to, že v danom prípade nedošlo k dohode o splátkach, ale že sa jedná o opakujúce plnenie, a preto má byť z tohto dôvodu rozsudok nepreskúmateľný, nezrozumiteľný a porušujúci práva žalobcu na spravodlivý proces s takýmto tvrdením sa odvolací súd nestotožnil.

41. Z ustálenej judikatúry ÚS SR vyplýva, že odôvodnenie súdneho rozhodnutia nemusí odpovedať na každú námietku alebo argument, ale iba na tie, ktoré majú význam pre rozhodnutie a zostali sporné (napr. nález ÚS SR sp. zn. II.ÚS 78/05 zo dňa 16.03.2005).

42. Podľa odvolacieho súdu okresný súd v napadnutom rozhodnutí jasne, zrozumiteľne a určito uviedol právnu normu, ktorú aplikoval a aj ju zdôvodnil. Napadnuté rozhodnutie je logické a dáva odpoveď na žalobcom uplatnený nárok, ako aj odpovedá na dôvody, pre ktoré žalobe vyhovieť nebolo. Okresný súd jednoznačne konštatoval, že považoval uvedenú zmluvu za zmluvu o spotrebiteľskom revolvingovom úvere, keď poskytnutý úver bol dohodnutý na plnenie v splátkach, čím dal odpoveď aj na žalobcom uvádzané tvrdenia zo dňa 02.06.2022, ktorý poukazoval na opakujúce sa plnenie a nie na dohodu o splátkach. Ako už bolo uvedené všeobecný súd nemusí v odôvodnení rozhodnutia odpovedať na každú námietku, avšak z jeho odôvodnenia musí byť zrejma úvaha a postupy použité pri rozhodovaní o uplatnenom nároku a zároveň má dať odpoveď na zásadné otázky a tvrdenia strán sporu. Pokiaľ okresný súd v napadnutom rozhodnutí poukázal na to, že považuje uvedenú zmluvu za spotrebiteľskú zmluvu a dohodnuté práva a povinnosti vyhodnotil tak, že zo strany žalovaného sa jednalo o plnenie v splátkach, potom dal žalobcovi odpoveď na jeho tvrdenie zo dňa 02.06.2012 a zároveň aj zrozumiteľne a jasne uviedol dôvod zamietnutia žaloby, ktorým je nedostatok aktívnej legitímácie žalobcu z dôvodu nesplnenia predpokladov platného postúpenia pohľadávky, a to pre nepreukázanie postupu podľa kogentnej úpravy pri zosplatnení pohľadávky v zmysle § 53 ods. 9 OZ. Odvolací súd sa preto s námietkami žalobcu o nepreskúmateľnosti napadnutého rozhodnutia nestotožnil.

43. Pokiaľ žalobca v odvolaní poukazoval na to, že okresný súd sa vôbec nevysporiadal so skutočnosťou, že v zmluve je výška mesačnej splátky uvedená len vo výške percentuálnej časti z nesplatennej dlžnej čiastky, toto tvrdenie nezodpovedá obsahu spisu a vykonanému dokazovaniu. Priamo v zmluve pri určení výšky mesačnej splátky percentuálnou sumou je uvedená aj jej čiastka vo výške 63,18 Eur, čo okresný súd aj správne v napadnutom rozhodnutí uviedol.

44. Pokiaľ žalobca v odvolaní poukazoval na list jeho právneho predchodcu zo dňa 29.11.2019 z ktorého má okrem iného vyplývať, že týmto listom bola zmluva aj vypovedaná a zmluvný vzťah ukončený, odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že sa jedná o nové skutkové tvrdenie, ktoré nebolo uplatnené žalobcom v zmysle zákonnej koncentrácie konania podľa § 154 CSP do vyhlásenia uznesenia o skončení dokazovania a nejedná sa ani o novotu, na ktorú by mal odvolací súd v zmysle § 366 CSP prihliadať. Odvolací súd preto na toto tvrdenie žalobcu o ukončení právneho vzťahu neprihliadal. Nad rámec uvedeného však odvolací súd musí konštatovať, že toto tvrdenie žalobcu v odvolaní nie je v súlade s úpravou úverových podmienok podľa Hlavy 7 § 3, v zmysle ktorých „Predčasná splatnosť úveru z vyššie uvedených dôvodov (t.j. podľa Hlavy 7 § 2) nemá vplyv na trvanie zmluvy. Zmluva naďalej trvá, a to až do okamihu, kedy zanikne spôsobom ustanoveným v zmluve, v týchto úverových podmienkach alebo v právnych predpisoch“.

45. Pokiaľ súd prvej inštancie žalobu zamietol z dôvodu nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu postupoval správne.

46. Žalobca podal odvolanie podľa jeho obsahu voči celému napadnutému rozhodnutiu, t. j. aj proti jeho druhej výrokovej vete o náhrade trov konania, v ktorej okresný súd uložil žalobcovi povinnosť nahradiť žalovanému trovy konania v rozsahu 100% podľa § 255 CSP, t. j. v zmysle zásady úspechu v spore. Vzhľadom na to, že okresný súd žalobu zamietol, žalovaný bol v konaní úspešný a preto okresný súd postupoval správne, keď priznal žalovanému trovy konania voči žalobcovi.

47. Odvolací súd preto podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil napadnuté rozhodnutie ako vecne správne v celom rozsahu.

48. Pri rozhodovaní o náhrade trov odvolacieho konania sa odvolací súd riadil ust. § 255 ods. 1 s použitím § 396 ods. 1 CSP. Žalovaný bol v odvolacom konaní úspešný a vznikol mu nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Keďže v odvolacom konaní preukázateľne podľa obsahu spisu žalovanému žiadne trovy nevznikli, odvolací súd rozhodol, že mu nepriznáva nárok na ich náhradu.

49. Rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je odvolanie prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP). Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP). Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).